

ERASMUS+ Milánó

(2019.02.03 – 2019.02.24)

Amikor az osztályfőnököm először felvetette az ötletet, hogy menjünk ki 3 hétre Milánóba, kevés gondolkodás után rávágtam, hogy nem. De mikor jobban belegondoltam, és mások is javasolták, felirattam magam a listára. Ekkor még nem tudtam, hogy életem egyik legjobb élményében fogok részt venni.

Amikor eljött az idő, hogy felszálljak a buszra, ami elvisz kb. 800 km-rel távolabb attól, amit megszoktam, eléggé izgultam. Főleg azért is, mert a 30 ember közül 1-et ismertem. Végül, 9:30-kor elindult a busz, majd egy hosszú és unalmas út után, este 8 körül megérkeztünk Milánóba. Másnap reggel megkaptuk a kötelező tájékoztatót, majd bementünk a munkahelyre, ami 3 hétig a második otthonunk volt. A *Dolphin Soluzioni Informatiche* kívülről egy kicsi, szokásos hardware boltnak tűnt. Ám amikor bementünk az üzlet másik részére, megláttunk körülbelül 16000 eurónyi gaming eszközt. Szerintem nem is kell kiemelnem, hogy

milyen reakciót váltott ki, amikor egy csoport videójátékokon felnőtt ember beszabadult oda. Claudio, a főnökünk kedves volt, és miután ismertette a 3 hét alatt megvalósítandó dolgokat, hagyta, hogy kipróbáljuk a gépeket. A munkaidő elég rugalmas volt, azt mondta, hogy akkor jövünk, amikor akarunk, valamint akkor megyünk amikor akarunk. Nem is kell mondanom, hogy ilyen körülmények között milyen gyorsan elrepült az első hét. A hétvégén szervezett programok voltak, az első héten a *Sforza* kastélyt látogattuk meg. Itt sok érdekes dolgot láttunk, például

dául fegyvereket, szobrokat vagy éppen fejeket. Délután még meglátogattuk a híres Dómot, majd visszamentünk, mivel este az igazgatóasszony és az igazgatóhelyettes úr érkeztek. A második hét még gyorsabban eltelt, mint az első. A munkahelyen folytatódott a munka, megindult a videószerkesztés és élő közvetítés. Ezen kívül, a második

hét végére csapatokat kellett szerveznünk, ami kisebb-nagyobb sikerrel folyt. Hétfőn ellátogattunk a *Museo Nazionale Scienza e Tecnologia Leonardo da Vinci*-be, amely bemutatta a technológia különböző ágazatait, valamint felhasználását. Ezekbe tartozik például a műanyag, gumi felhasználása, genetika, valamint az űrtechnológia. A harmadik, egyben utolsó hét kezdetével megindultak a gondolatok, hogy inkább maradjunk ott. Ezek alól én se menekültem. A munkahelyen folytatódtek a munkálatok, majd eljött az elbúcsúzás ideje. Claudio mindenkinek egy ajándékcsomagot adott, mi pedig egy üveg borral és egy Juventusos kiegészítővel köszöntük meg ezt az élményt. Az utolsó hétfőn, még utoljára meglátogattuk a Dómot, valamint *Lecco*-ba is elmentünk vonattal. Majd elérkezett a hazaút ideje. Hajnali 4 kor megérkezett a busz, felszálltunk, és szembenéztünk újabb 10 óra úttal. Fél három körül visszaértünk az iskola elé, majd mindenki hazamehetett.

Összefoglalva, ez a 3 hét életem egyik meghatározó eseménye volt, nagyon örülök, hogy elmehettem és kipróbálhattam magam külföldön, ugyanis tervezem, hogy külföldre költözök majd. Ezen kívül, rengeteg új embert ismertem meg, illetve barátot szereztem, akik színesebbé tették ezt az időszakot. Nevetésből, hülyeségekből ugyanis elég sok volt, néha több is mint kellett volna. Végző szóként, aki nek lehetősége van kipróbálni az ERASMUS+ programot, ne hagyja ki, mert nem tudja mit veszít.

Nyári Kristóf
12. C